

ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה- 23 בעניין:

ובעניין:
1. חה"כ אופיר כץ
2. הליכוד – תנועה לאומית ליברלית
ע"י ב"כ עו"ד אבי הלוי ואחרים
מכנרת (המושבה) ד.ג. עמק הירדן 15105
טל: 046709330; פקס: 04-6709443

3. חה"כ עודד פורר
4. סיעת ישראל ביתנו
ע"י ב"כ עו"ד איתן הברמן ואחרים
רחוב בר כוכבא 23 בני ברק
טל: 03-5662808; פקס: 03-5662801

4. עוצמה יהודית (חזית יהודית לאומית)
באמצעות עו"ד איתמר בן גביר ו/או חנמאל דורפמן
מרחוב הלל 5, ירושלים
טל: 02-6459003; פקס: 02-6459010

נגד

המשיבים:

1. חה"כ היבא יזבק
ע"י ב"כ ד"ר חסן גביארין עו"ד ו/או עו"ד סאוסן זהר ו/או
סוהאד בשארה ו/או פאדי חורי ו/או מאיסאנה מוראני
ו/או נארימאן שתאדה-זועבי ו/או סארי עראף ו/או איה חאג'י עודה
מעדאלה – המרכז המשפטי לזכויות המיעוט הערבי בישראל
רחוב יפו 94, חיפה
טל: 049501610; נייד: 052-6399147; פקס: 049503140
דואר אלקטרוני: sawsan@adalah.org

2. היועץ המשפטי לממשלה
ע"י פרקליטות המדינה, משרד המשפטים

עמדת חה"כ היבא יזבק

בהתאם להחלטת כב' הנשיאה חיות מיום 30.1.2020 מתכבדת חה"כ היבא יזבק להגיש בזאת את עמדתה בהליך
הנדון ומבקשת מבית המשפט הנכבד לדחות את בקשת המבקשים לאישור מניעת השתתפותה בבחירות לכנסת
ה- 23 וזאת כדלקמן:

1. חה"כ יזבק הגישה בפני ועדת הבחירות המרכזית (להלן: הועדה) את כתב התשובה מטעמה נגד בקשות
המבקשים לפסילת מועמדותה לבחירות לכנסת וכתב זה כלל תצהיר מפורט מטעמה העונה על כל
הטיעונים והראיות שהוגשו נגדה. כמו כן, כתב תשובה זה כלל תצהיר מטעם ח"כ איימן עודה יו"ר
הרשימה המשותפת ותצהיר מטעם יו"ר בל"ד, ח"כ אנטאנס שחאדה. כמו כן, חה"כ יזבק הגישה תצהיר
משלים בו התבקשה על ידי היועץ המשפטי לממשלה להתייחס לחלק מראיון שנתנה לערוץ 13. בנוסף
היא ובא כוחה הופיעו בפני הועדה והתייחסו בעל פה לטיעונים.

2. המשיבה מבקשת להתייחס לכל החומר הנ"ל כחלק בלתי נפרד מתגובתה היום בפני בית המשפט הנכבד. בכתב זה היא תגיב באופן תמציתי לטיעונים שהועלו נגדה.

עמדת היועמ"ש

3. היועץ המשפטי לממשלה הגיש את עמדתו בפני הועדה לפיה הוא מתנגד לפסילת מועמדותה של חה"כ יזבק. עמדת היועמ"ש שהוגשה בפני הועדה היא שהראיות לא מתייחסות לעילת הפסילה לפי סעיף 7א (א) (1) לחוק-יסוד: הכנסת בדבר מניעת השתתפותו של מועמד בגין "שלילת קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית-דמוקרטית". וכי למעשה הבקשות מתמקדות בעילת הפסילה לפי סעיף 7א (א) (3) לחוק יסוד: הכנסת בדבר מניעת השתתפות בגין "תמיכה במאבק מזוין, של מדינת אויב או של ארגון טרור, נגד מדינת ישראל".

4. הודעת היועמ"ש שהוגשה לוועדת הבחירות המרכזית מתייחסת בחומרה לשתי ראיות בלבד. בפסקה 48 לכתב תגובתו ציין היועמ"ש כי מחומר הראיות שהוגש נגד מועמדותה של חה"כ יזבק יש שני פרסומים שהם תמורים ביותר ואשר לדבריו מעוררים שאט נפש. מדובר בפוסט מעמוד הפייסבוק של המשיבה מיום 11.3.13 בו שיתפה תמונה של דלאל מוגרבי, וכתבה בערבית: "דלאל אלמוגרבי חיה 20 שנים ועשתה את כל זה. יבורכו הנשים של ההתנגדות". הפוסט השני גם הוא מעמוד הפייסבוק של המשיבה מיום 20.12.15, יום הריגתו בסוריה של סמיר קונטאר בו שיתפה תמונה של קונטאר.

5. בפסקאות 54-51 מתייחס היועמ"ש בהודעתו בפני הועדה לתגובתה והסבריה של המשיבה. והוא מציין כי הסבריה של המשיבה עולים בקנה אחד עם דברים שאמרה בראיון טלוויזיוני בערוץ 13 וגם במאמרי דעה בעיתון הארץ שכתבה. כמו כן, היועמ"ש נותן משקל כבד לעובדה שהמשיבה ציינה בתצהירה כי הפרסומים שגויים ובעייתיים וכי הפוסט של מוגרבי נכתב לפני 7 שנים. היועמ"ש הוסיף כי "ונראה כי אף הוסר מדף הפייסבוק של המשיבה ואינו מופיע שם יותר. עוד יש לתת את הדעת כי הפוסט העוסק בסמיר קונטאר פורסם אף הוא לפני זמן ניכר, כחמש שנים, ולכך שהמשיבה הבהירה בתצהירה כי היא אינה מזדהה עם מעשיו ויוצאת כנגד הרג חפים מפשע".

6. בנוסף לשתי הראיות הנ"ל התייחסה עמדת היועמ"ש גם לקטע מראיון טלוויזיוני בערוץ 13 עם חה"כ יזבק ואשר המשיבה לא התייחסה אליו בתצהירה. היועמ"ש ביקש הבהרה מטעמה המגובה בתצהיר והיא אכן הגישה תצהיר משלים בעניין. הודעת היועמ"ש מציינת בפסקה 60 כי לאחר ההבהרה בתצהיר המשלים "הדגישה המשיבה – באופן מפורש וחד משמעי – כי לא קראה או התכוונה לשימוש באלימות מכל סוג שהוא, גם לא נגד חיילים".

7. עמדת היועמ"ש מקבלת את הסבריה של המשיבה לגבי פרסומים הנוגעים לענייניהם של אסירים ועצירים ובפסקה 54 לעמדתו, צויין כי גם נושא זה נידון בעבר בפני בית המשפט הנכבד וגם "המשיבה

אינה מזדהה באופן ישיר עם ביצוע המעשים של האנשים המופיעים בפוסטים, אינה קוראת לביצוע עבירות כלשהן כנגד מדינת ישראל, ואף אינה מזכירה את המעשים של האנשים מושא הפרסומים.

8. לסיכום, מהודעת היועמ"ש שהוגשה לוועדה עולה כי בהינתן הסבריה של המשיבה לשני הפוסטים לעיל ומאחר שמדובר בפוסטים ישנים ולאחר ההבהרה שניתנה בתצהירה המשלים בעניין הקטע מהראיון בערוץ 13, ולפי מבחני הפסיקה, אין הצדקה לפסול את מועמדותה של המשיבה.

9. לחלן נביא בתמצית את התייחסותה של המשיבה לשני הפוסטים לעיל.

11.3.13 הפוסט של מוגרבי מיום

10. בפסקאות 18-22 לתצהיר שהוגש מטעם חה"כ יזבק לוועדת הבחירות, היא מסבירה בפרוטרוט בצירוף תיעוד את הפוסט הזה. הערכתה של המשיבה לפוסט הנ"ל מופיעה בפסקאות 21-22 לתצהירה וכלחלן:

"ההתנסחות שלי בפוסט זה שכתבתי היתה שגויה ובעייתית. אני אומרת את זה לא מפני שאני עומדת בפני הליך פסילת מועמדותי אלא כי זו היא עמדותי המוסרית ומשנתי הפוליטית שלמענה אני נאבקת. אני נמצאת בפוליטיקה כי יש לי אמירה ברורה נגד אלימות, דיכוי וכוחניות. ברור לי כי היום הייתי מתנסחת אחרת ולא משום שאני חברת כנסת אלא בעיקר כי אני רוצה שכל ניסוח מטעמי יהיה אחראי, מוסרי, שייצג את עמדותיי האישיות ושל מפלגתי, שותפיי היהודים לדרך וכי יזדהה עמו כל אדם שנאבק למען צדק, שוויון, שלום וסיום הכיבוש. זוהי עמדותי המוסרית והפוליטית שהחזקתי בה לפני היותי חברת כנסת. וזו עמדותי היום ומחר.

לאחר הגשת בקשות הפסילה וכשנודע לי על פוסט זה שפורסם בשנת 2013 ומתוך אחריות ציבורית פרסמתי מאמר דעה ביום 24.1.20 בעיתון "הארץ" שמסביר את עמדותי ואת ההקשר החברתי והפוליטי של הפוסט וכן הוא מתייחס להסבריי לענין הפוסט של קונטאר כפי שאפרט להלן."

11. המשיבה לא מסתפקת בציון שמדובר בטעות. היא מבקשת גם להראות שההתנסחות שלה אינה מעידה על תפיסה אידיאולוגית התומכת באלימות. לכן היה חשוב מאוד למשיבה להראות את ההקשר שמתוכו התנסחה באופן קיצוני. בפסקה 18 לתצהירה היא מציינת:

"הפוסט המדובר פורסם בסמוך ליום האישה הבינלאומי, בשמיני למארכס 2013. באותה שנה החליטו ארגוני הנשים בגדה המערבית ורצועת עזה לציינ את היום הזה בסימן מקומה של האישה במאבק הלאומי הפלסטיני, החלטה שגררה התנגדויות קולניות מצד גורמים שמרניים הנמצאים בכל החברה, שמתקשים להכיר במקומה של האישה בחברה בכלל ובמאבק הלאומי בפרט. בהקשר הזה, ומתוך התרסה נגד אותם גורמים שמרניים שניסו להעלים את מקומה של האישה הפלסטינית מההיסטוריוגרפיה הלאומית, פורסם הפוסט. הפרסום נעשה במערבולת של ויכוח פוליטי סוער אודות מעמד האישה. ויכוח כזה מחולל לעתים רטוריקה שונה ממה שהייתי נוקטת בנסיבות אחרות. היום ודאי הייתי מתבטאת אחרת."

12. ובפסקה 19 שמלווה בתיעוד מהפייסבוק מציינת המשיבה בתצהירה:

"סביבתו של הפוסט עם תמונת מוגרבי (מבחינת מועדים לרגל יום האישה הבינלאומי) מדברת על כוונתי הברורה. בסביבת הפוסט פרסמתי עוד 8 פוסטים שהתייחסו לדיון אקטואלי על מעמדן של הנשים. לכן, כל מי שקורא את הפוסט של מוגרבי היה רואה שהמניע שלי והכוונה

שלי לא היו בשום אופן לעודד אלימות, הרג ופיצוץ אוטובוסים, אלא ביקורת על זרמים בחברה הפלסטינית בישראל ובשטחים הכבושים למען הגנה על מעמד הנשים. בסביבת מועד שיתוף הפוסט פרסמתי ביום 5.3.2013 פוסט ביקורתי נגד המאס שאסר על נשים להשתתף במרתון בעזה. ביום 7.3.2013, התראיינתי לרדיו "אלשמס" ולרדיו "קול ישראל", ודיברתי על הדרתן של הנשים במרחב הציבורי ועל כך פרסמתי פוסט דקות לפני הריאיון. את יום האישה הבינלאומי בשנת 2013, ציינתי עם קבוצה של פעילות פמיניסטיות (איחוד הנשים הפרוגרסיבי) בכפר הלא מוכר ואדי אל נעם בנגב, ופורסם על כך פוסט. יומיים אחרי ציון יום האישה הבינלאומי התראיינתי בטלוויזיה הערבית "הונא" בכדי לדבר על מעמד האישה הערבייה. באותה תקופה, נרצחה אישה בידי אחיה בכפר אעבלין, ובמחאה על האלימות המקוממת נגד נשים ערביות פרסמתי פוסט בעניין. ביום 22.3.2013, השתתפתי בכנס בעיר שכס אשר מטרתו הייתה להגביר את השיח לגבי מעמד האישה הפלסטינית בחברה. פרסמתי בפוסט על הכנס. "

הפוסט של קונטאר

13. בפסקאות 23-30 מסבירה המשיבה בתצהירה בהרחבה את עמדתה בעניין פרסום פוסט זה. היא מעלה תיעוד רב לראיונות ולמאמרי דעה שכתבה מייד לאחר הערת הנשיאה חיות לענין פוסט זה. ההסברים העקביים שלה מציינים כי כל מטרת הפרסום היתה אך ורק למחות נגד מדיניות החיסולים בלבד וללא קשר לאדם או למעשיו. בפסקאות 28-30 לתצהירה היא מסבירה כי:

"התנגדותי לחיסול קונטאר, אין פירושה בשום אופן שאני תומכת במעשים שלו, לא נגד משפחת הרן ולא נגד אחרים. כל מה שרציתי הוא רק להביע את עמדותי העקרונית והמוסרית נגד חיסולים ללא קשר לזהות הקורבן. אין לי ספק שדוברי הערבית אליהם יועד הפוסט המדובר, ואשר מכירים את עמדותיי כפעילה פוליטית ופמיניסטית מזה שנים רבות, הבינו את הדברים בקונטקסט הזה.

המבקשים את פסילת מועמדותי לא הזכירו דבר וחצי דבר מהסבריי הרבים הנ"ל שהופיעו בתקשורת כי מטרתם היחידה היא להמשיך במהלך הדמוניזציה ולהסית נגדי. ניסיונם של המבקשים לייחס לי אהדה ותמיכה בריסוס גולגלת של ילדה ממשפחת הרן שבנהריה מעורר חלחלה.

ובכל זאת ולמרות שמדובר בפוסט שיתוף וכי לא ניסחתי או הוספתי דבר עליו, אני מבינה היום שהייתי צריכה להבהיר מפורשות את כוונתי נגד החיסול כשלעצמו. "

דבריה של המשיבה בפני הועדה בענין שני הפוסטים

14. חח"כ יזבק גם התייחסה בדבריה לענין האלימות ולשני הפוסטים לעיל בפני הועדה. היא הדגישה בעמוד 48 לפרוטוקול שורות 11-17:

"צוותי החפירות של הימין הקיצוני השקיעו מאמצים רבים כדי למצוא שני פוסטים, אחד משנת 2013 ואחר משנת 2015, מדף הפייסבוק שלי ולבנות סביבם נרטיב ותדמית בדיונית ובדלנית, תדמית של מפלצת, אישה שלא אכפת לה לא מרצח ילדים, לא מרצח של אזרחים חפים מפשע, לא מפיצוץ אוטובוסים. אבל המפלצת הזאת שנוצרה על ידי הימין הקיצוני, פשוט לא קיימת.

כשפרסמתי ושיתפתי את הפוסטים האלה לא חשבתי לרגע לפגוע במישהו או לחלל מעשה כלשהו. היה קונטקסט והיו נסיבות. הסברתי בתצהירי המפורט את הקשרם של הדברים וגם הסברתי מדוע אכן היום הייתי מתנשחת אחרת. "

כמו כן היא ציינה בעמוד 45 לפרוטוקול שורות 23-24:

"ושוב אני מדגישה – הקשר היחיד ביני ובין אלימות הוא 23 חלקי במאבק באלימות. "

ובעמוד 46 לפרוטוקול שורות 16-17 :

"למען הסר ספק, אני חוזרת ומדגישה שמעולם לא קראתי לאלימות וגם לא התכוונתי לחלל את השימוש באלימות."

הפוסטים בענין זכויות אסירים

15. המשיבה הסבירה בפסקאות 31-35 ובפירוט רב כי הפוסטים המופיעים בבקשות המבקשים והמתייחסים לאסירים ביטחוניים אינם נוגעים לתמיכה במעשים שבוצעו. הפוסטים האלה נוגעים לסוגיית זכויות של אסירים ועצירים מינהליים והם בבחינת מחאה נגד תנאי מאסר מפלים, נגד המחבלים הרפואיים, נגד מדיניות המעצרים המינהלים אשר נערכת ללא הליך הוגן וללא משפט.

16. מבחינת המבקשים עצם המחאה על הפרת זכויות אדם היא כשלעצמה תמיכה במעשה של האדם עצמו. תפיסה מעוותת זו יוצאת למעשה נגד שפת הזכויות כשלעצמה ואשר בנויה על ההפרדה בין הזכות לבין המעשה. כך היא למעשה פסיקתו של בית המשפט העליון אשר דנה בזכויות אסירים על בסיס ההבחנה בין מעשהו של האסיר לבין זכויותיו כאדם בכותלי בית הכלא אשר אמורים להיות מובטחים לפי חוקי היסוד.

17. ועוד, המשיבה הסבירה כי ביקורי אסירים משוחררים וברכות על שחרורם אינה קשורה לתמיכה במעשיהם. היא פירטה כי מדובר במנהג ישן של ועדת המעקב העליונה לאזרחים הערבים בישראל שמטרתו שיקום ועידוד האסירים להשתלב בחיים הפוליטיים והאזרחיים. תצהירה מוכיח על ידי תיעוד כי בענין שני אסירים משוחררים שיוחסו לה, כי התפיסה שלפיה אסיר משוחרר ממשיך להיות נאשם, דבק במעשיו ומסנגר לו הינה מעוותת (ראו למשל החלטת ועדת השחרורים בענין סולטאני שצורפה וסומנה ט לתצהיר המשיבה שהוגש לוועדת הבחירות וראו גם מאמר דעה מטעם עו"ד בולוס בענין מחויל ואשר סומן י').

18. דבריה של המשיבה נתמכים גם על ידי יו"ר הרשימה תה"כ איימן עודה בתצהירו שהוגש היום מטעם הרשימה המשותפת ושם הוא מציין :

"אנחנו מבחינים הבחנה ברורה בין "המעשים" שביצעו האסירים המשוחררים לבין הביקורים שלנו אליהם לאחר השחרור. הביקורים נובעים מתוך אחריות ציבורית לשילובם בעשייה פוליטית-אזרחית לגיטימית לאחר ריצוי עונשם ושחרורם. כך למשל, מר אמיר מחויל ששוחרר לאחר תשע שנות מאסר הביע באופן ברור על השינויים שהתעוררו אצלו לאחר ריצוי מאסרו והוא אף קרא לשילוב הצעירים בחיים הפוליטיים האזרחיים וגם עודד להשתתפות בבחירות וזאת להבדיל מגישתו שבעבר. כך המצב הוא בענין ראוי סולטאני שקרא אף מהכלא לצעירים לא ליפול בפח של סוכנים זרים המנסים לגייס את הצעירים למטרות לא חוקיות. אכן אנו חברי הרשימה המשותפת ביקרנו ובירכנו את אמיר מחויל ואת סולטאני על שחרורם, עם זאת, אף אדם אחד מכלל הציבור הערבי הבין את ברכתנו כתמיכה במעשים שבוצעו."

אוסף כי גם חברי כנסת מהרשימה המשותפת וגם ממפלגות ציוניות ביקרו ומבקרים אצל אסירים ביטחוניים במהלך ריצוי עונשם והדבר מתבצע באישורים מיוחדים ואף פורסם דו"ח על ביקורי חברי הכנסת- יהודים וערבים - בין השנים 2010-2016 (ראו: https://www.mako.co.il/news-military/2019_Q3/Article-

aa6424343976c61027.htm). אין בביקורים אלה שמטרתם עמידה על תנאי הכליאה תמיכה במעשים פליליים כלשהם.

בנוסף, כן, אנו הזדהינו בשביתת הרעב של האסירים הביטחוניים לשיפור תנאי כליאתם. בדיון בפני ועדת הבחירות המרכזית שמעתי את ח"כ עודד פורר "מאשים" את ח"כ יזבק בשיתוף פוסט לאסיר הוותיק ביותר בכלא, כרים יונס. פוסט זה מוכר לכל פעיל פוליטי ערבי ובו קריאה לתמוך בדרישות האסירים ששבתו רעב לשיפור תנאי כליאתם. ואכן השביתה הסתיימה לאחר שהרשויות נענו לחלק מהדרישות."

19. חבר ועדת הבחירות המרכזית ח"כ אוסאמה סעדי מהרשימה המשותפת ציין בפני הוועדה בעמוד 57 לפרוטוקול שורות 20-23:

"לעניין ביקור האסירים - אדוני היושב-ראש, חבריי חברי הוועדה, כשאנחנו מבקרים אסירים, אני וחבריי חברי הכנסת במשותפת, ואנחנו הולכים לבקר אותם בבתי הכלא, אין לראות בזה כתמיכה או כאשור או כאישור המעשים שהם עשו. אנחנו עושים את זה ואנחנו מקבלים אישור מהמשרד לביטחון הפנים שמאשר לנו את הביקורים האלה."

ובעמוד 58 לפרוטוקול ממשיך ח"כ סעדי:

"ואם אני מקבל בכפר שלי, אחרי שהיא משתחררת ומרצה את עונשה ומשלמת את המחיר שלה לחברה ואנחנו רוצים לשלב אותם חזרה לתוך החברה - ואם שכנה שלי, לינה ג'ארבוני, חוזרת לכפר ואני הולך לבית שלה, אז אתם רוצים להגיד שזה תמיכה בטרור? שזה להלל טרוריסטים? שזה לעודד אלימות? תפסיקו כבר. אם אני הולך למשפט של שית' ראאד סלאח ואני אומר ומאמין לו שהוא לא עשה את העבירות, אז זה תמיכה בטרור? תמיכה במאבק מזוין של ארגון טרור?"

20. בהקשר זה יצוין כי מתקיים הליך בפני בג"ץ נגד ההוראה המגבילה את מספר חברי כנסת לבקר אסירים ביטחוניים ולפיו הן עמדת הכנסת והן עמדת השב"ס מסכימות על ביטול האיסור הגורף הקיים שחל על כל חברי הכנסת וכי הדיון בפני בג"ץ מתקיים כעת על היקף המגבלה (ראו בג"ץ 4252/17 ח"כ ג'בארין נגד הכנסת (תלוי ועומד)).

הערכת הראיות לפי מבחני הפסיקה

21. ראשית יצוין כי הוועדה הצביעה בעד פסילת מועמדותה של המשיבה גם לפי העילה בדבר "מדינה יהודית ודמוקרטית" מבלי להביא דבר וחצי דבר הנוגע לענין. גם בדברי נציגי המבקשים בפני הוועדה לא עלו נימוקים כלשהם המצדיקים את ההצבעה בגין עילה זו. לכן, ההחלטה של הוועדה הינה פגומה וקיצונית ביותר בהיותה מקבלת החלטה בהצבעה ללא תשתית עובדתית ראויה.

22. יודגש גם, כי כפי שצוין בתצהירה של המשיבה ובדברי בא כוחה בפני הוועדה, הבקשות מלאות בסילופי עובדות, מסתירות מחברי הוועדה עובדות רלבנטיות, ובמקרים קריטיים התרגומים הם מגמתיים.

23. על בסיס הפסיקה של בית המשפט העליון חובה על גוף מעין שיפוטי פרלמנטארי-- כמו ועדת הבחירות – שדן בזכויות וחובות של חבר הכנסת לבסס את החלטתו על בסיס תשתית עובדתית ראויה, מהימנה, נכונה ואשר תוצג בתום לב. וכקביעתו של הנשיא שמגר כתוארו אז, פגמים אלה יורדים לשורשו של ענין ואף בכוחם לפסול את ההליך או ההחלטה (ראו: בג"ץ 620/85 מיעארי נגד יו"ר הכנסת, פד"י מא(4) 169 (1987)).

24. עם זאת, המשיבה בתגובתה כאן תתייחס למבחני הפסיקה ככל שהם רלבנטיים לעילה בדבר תמיכה במאבק מזוין של ארגון טרור ספציפי נגד מדינת ישראל לפי סעיף 7א (א)(3) לחוק יסוד: הכנסת. ההלכה שנקבעה בענין ואשר הודגשה שוב על ידי הנשיאה חיות בענין כסיף:

"מניעת התמודדות מכוח עילה זו תתאפשר כמובן מקום שבו מועמד או רשימה נוטלים בעצמם חלק פעיל במאבק מזוין של ארגון טרור או מדינת אויב נגד המדינה וכן מקום שבו הם מעודדים מאבק כזה או תומכים בו תמיכה חומרית, פוליטית או אחרת. כמו כן, פסילת רשימה או מועמד מכוח עילה זו תתאפשר רק אם התמיכה היא במאבק מזוין של מדינת אויב או של ארגון טרור." (האזכורים הורדו).
א"ב 1806/19 ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-21 נ' ד"ר עופר כסיף, פסקה 15 (פורסם בנבו, 18.07.2019).

25. לענין הרף הראייתי הנדרש לצורך פסילת מועמדות יחיד או רשימה קובעת ההלכה הפסוקה ואשר הודגשה שוב בענין כסיף כי הפנייה צריכה להיות למטרותיו של המועמד ולמאפיינים הדומיננטיים הניצבים כמרכזיים בין השאיפות או הפעילויות ולתופעות המהוות יעד שליט וכי על מטרות דומיננטיות ומרכזיות יש ללמוד מן ההצהרות המפורשות של המועמד שיש בהן היגד ישיר וכן ממסקנות מסתברות המשתמעות באופן חד משמעי מההצהרות. וכי יש להראות כי המועמד פועל למען מימוש מטרותיו ולהפיכתן מרעיון והגשמתו. כמו כן ולפי ההלכה, נדרשת פעילות בשטח להוצאת מטרות מהכוח אל הפועל וכי פעילות זו צריכה להיות חוזרת ונשנית ואין די בפעילות ספורדית. כן ההלכה קובעת כי יש לוודא כי הפעילות מגיעה לכדי ביטוי חמור וקיצוני מבחינת עוצמתה וכי נדרשות ראיות שהינן משכנעות, ברורות וחד-משמעיות. עוד נדרשת מסה קריטית של ראיות המצדיקות את פסילת המועמד או הרשימה.

26. על בסיס זה, ובהינתן הסבריה של המשיבה לענין שני הפוסטים הישנים לעיל (הן במאמרי דעה הן בראיונות בתקשורת הן בתצהירה לרבות דבריה בפני הועדה), יוצא כי בחינת שאר הפריטים המיוחסים לה מעידה כי אין ראיה אחת, המעידה באופן ישיר או עקיף על משפט אחד שיצא מפיה של המשיבה ואשר תומך במאבק מזוין של ארגון טרור או יש בו קריאה לשימוש באלימות מכל סוג.

27. חשוב גם להתייחס לפעילותה של המשיבה בשנת 2019 שהיא השנה הראשונה בכהונה שלה כחברת כנסת. שכן לפי מבחני הפסיקה הפעילות של המועמד בשטח אמורה להצביע על שאיפתו להגשים את רעיונותיו ובאופן עקבי וכי הדברים מקבלים משנה תוקף כאשר מדובר בחבר כנסת מכהן. לעניינה של המשיבה, היא צירפה לתצהירה את יומן הפעילות שלה לשנת 2019 ואשר לא נכללו בגוף תצהירה

המפורט. המסמך המסומן ל' שצורף לתצהירה של חה"כ יזבק מעיד, כי בשנת 2019 היא הגישה 29 הצעות חקיקה בפני הכנסת; הגישה 6 שאילתות; היו לה 7 נאומים בכנסת; 3 הצעות לסדר; 2 השתתפויות בכנס ובדיון בוועדה. הפעילות מחוץ לכנסת כללה 25 פעילויות ציבוריות בעניין אלימות ורצח בחברה הערבית. לעניין הפעילות הציבורית נגד חוק קמיניץ היו 7 פעילויות; חה"כ יזבק יזמה והשתתפה ב- 15 פעילויות בתחום מגדר ופמיניזם; היו לה גם 23 פעילויות שונות שכללו מפגשים חברתיים, הרצאות, השתתפות בכנסים ובאירועי מחאה. כמו כן היא שלחה 18 מכתבים לשרים ולרשויות בנושאים מגוונים.

28. לכל הדעות, אין אף אחת מפעילויותיה של חה"כ יזבק מאז שנבחרה לכנסת בשנת 2019 שהיא בלתי לגיטימית. נהפוך הוא, פעילויותיה מעידים כי הנושא החברתי הוא יעד שליט, מרכזי ודומיננטי בפעילותה הן בכנסת והן מחוצה לה.

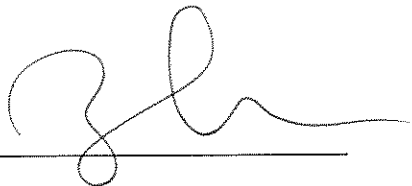
29. אף אם נקצין ונרחיק לכת ונתייחס לכל פוסט שעלה בבקשות כפוסט בעייתי – ולא כך הם פני הדברים, הרי פוסטים אלה מהווים פחות מאחוז אחד מכלל הפוסטים שהעלתה חה"כ יזבק באותה תקופה. בטבלה להלן שהובאה בתצהירה, מפרטת חה"כ יזבק את מספר הפוסטים אשר הפיצה בעמוד הפייסבוק הפרטי לפני שנבחרה לכנסת בהשוואה למספר הפוסטים אשר עלו בבקשות וכן משווה בין מספר הפוסטים אשר הפיצה בדף הפייסבוק הרשמי שיצרה לאחר שנבחרה לכנסת לבין מספר הפוסטים שהובאו בבקשות:

שנה	מספר פוסטים הכללי בעמוד הפייסבוק הפרטי	מספר הפוסטים מהעמוד הפרטי בבקשות הפסילה	אחוז הפוסטים בבקשות הפסילה	מספר פוסטים הכללי בעמוד הפייסבוק הרשמי	מספר הפוסטים מהעמוד הרשמי בבקשות הפסילה	אחוז הפוסטים בבקשות הפסילה
2013	330	5	1.5%			
2014	217	1	0.4%			
2015	140	1	0.7%			
2016	115	2	1.7%			
2017	67	2	2.9%			
2018	12	0	0%			
2019	152	0	0%	329 (מפברואר עד דצמבר)	1	0.3%
2020	0	0	0%	5 (רק חודש ינואר)	1	20%
סה"כ:	1033	11	1.0%	334	2	0.5%
סה"כ בכל העמודים:	1367 פוסטים, 13 מהן בבקשות הפסילה, 0.9% מכלל הפוסטים					

30. יוצא כי הבקשות רחוקות מאוד להיות רלבנטיות לפסילת מועמדותה של חה"כ יזבק, שכן הן מתעלמות מ 99% מהפוסטים שלה, ממאמרי הדעה שלה בעברית ובערבית, מהראיונות הרבים שלה בתקשורת הערבית והעברית, מנאומיה הן בכנסת והן מחוצה לה, מן הרצאותיה בכנסים הרבים, ממאמריה האקדמאיים ומשלל פעילותה הציבורית.

31. מעבר לנדרש, נעמוד על עניין תקופת הזמן הרלבנטית לבחינת אי כשירותו של מועמד. בעניין פסילת מועמדותו של מיכאל בן ארי צוין בפסק דין כסיף ובפסקה 37 לפסק דינה של הנשיאה חיות, כי "היועץ המשפטי לממשלה התייחס בטענותיו לשורה ארוכה של ראיות תוך התמקדות בראיות המתייחסות לתקופה שתחילתה בשנת 2017 ובדגש על דברים שאמר ועשה בן ארי במהלך השנה שקדמה לבחירות." ובעניין פסילת מועמדותו של גופשטיין ציינה הנשיאה חיות בפסקה 14 בעניין סגל כי "משקל מיוחד נושאות הראיות מן התקופה האחרונה שבועות ספורים בלבד לפני הגשת בקשות הפסילה, מדובר בראיות משמעותיות מבחינה כמותית ואיכותית..." (ע"ב 5506/19 גיל סגל נגד איתמר בן גביר, פסקה 14 לפסק הדין (פורסם בנבו 25.8.2019)). לפיכך, הקפדה על אמת מידיה זו תוביל, כי בבחירות לכנסת ה-23 בשנת 2020 יש לבחון את מה ש"אמרה ועשתה" חה"כ יזבק על בסיס ראיות חדשות מן התקופה האחרונה. בחינה כזו תגלה שיש אפס ראיות רלבנטיות.

32. על יסוד כל האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את בקשת המבקשים ולא לאשר את החלטת ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-23 בדבר מניעת השתתפותה של ד"ר היבא יזבק בבחירות.

סאוסן זהר, עורכת דין

חסן גיבארין, עו"ד

חיפה, 3.2.2020